

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 29. kolovoza 2021.

[\[Multimedia\]](#)

Opasnost religioznosti vanjštine

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandjelje današnje liturgije prikazuje neke pismoznance i farizeje koji su začuđeni Isusovim stavom. Sablažnjavaju se jer njegovi učenici uzimaju hranu bez prethodnog tradicionalnog obrednog pranja. Misle u sebi: „Ovakav način ponašanja suprotan je vjerskoj praksi“ (usp. *Mk* 7, 2-5).

I mi bismo se mogli zapitati: „Zašto Isus i njegovi učenici zanemaruju te predaje?“ U suštini, to nisu loše stvari, već dobre obredne navike, jednostavna pranja prije blagovanja. Zašto Isus ne pazi na to? Zato što mu je važno *vratiti vjeru u središte*. Vidimo to neprestano u Evandelju: to vraćanje vjere u središte. I spriječiti opasnost koja vrijedi za te pismoznance jednako kao i na nas: obdržavati vanjske formalnosti stavljajući srž vjere u drugi plan. I mi mnogo puta „uljepšavamo“ dušu lažnim sjajem. Vanjska formalnost a ne srž vjere: to je opasnost. To je opasnost *religioznosti vanjštine*: izvana izgledati dobro zanemarujući *čišćenje srca*. Uvijek postoji napast „dovesti Boga u red“ nekom vanjskom pobožnošću, ali Isus se ne zadovoljava takvim štovanjem. Isus ne želi vanjštinu, želi vjeru koja dolazi do srca.

Naime, odmah potom poziva mnoštvo da bi im rekao veliku istinu: „Ništa što *izvana* ulazi u čovjeka ne može ga onečistiti“ (r. 15). „*Iznutra*, iz srca“ (r. 21) rađaju se loše stvari. Te su riječi revolucionarne jer se po tadašnjem shvaćanju smatralo da određena hrana ili vanjski kontakti čine

nešto nečistim. Isus stubokom mijenja perspektivu: ne šteti ono što dolazi izvana, već ono što se rađa u nutrini, iznutra.

Draga braćo i sestre, to se i nas tiče. Često mislimo da zlo dolazi prije svega izvana: iz ponašanja drugih, od onih koji misle loše o nama, iz društva. Koliko puta krivimo druge, društvo, svijet za sve što nam se događa! Uvijek su krivi „drugi“: krivi su ljudi, oni koji vladaju, nesreća i tako redom. Čini se da problemi uvijek dolaze izvana. I trošimo vrijeme na okrivljavanje; ali, *trošiti vrijeme na okrivljavanje drugih gubljenje je vremena*. Postajemo ljuti, kiseli i držimo Boga daleko od srca. Kao oni ljudi iz Evanđelja, koji se žale, sablažnjavaju se, raspravljaju i ne prihvaćaju Isusa. Ne može se biti istinski religiozan u jadikovanju: jadikovanje truje srce, vodi te do srdžbe, ogorčenosti i tuge, do žalosti srca, koja zatvara vrata Bogu.

Zamolimo danas Gospodina da nas oslobodi okrivljavanja drugih – kao djeca: „To nisam bio ja! Bio je to netko drugi...“. Zamolimo u molitvi milost da ne traćimo svoje vrijeme zagađujući svijet kukanjem, jer to nije kršćanski. Isus nas poziva da gledamo život i svijet polazeći od našega srca. Ako pogledamo unutra, pronaći ćemo gotovo sve što mrzimo izvana. I ako iskreno molimo Boga da nam očisti srce, tada ćemo početi svijet činiti čišćim. Jer postoji nepogrešiv način da se pobijedi zlo: početi ga pobjeđivati u sebi. Prvi oci Crkve, monasi, kad bi ih pitali: „Koji je put do svetosti? Od čega trebam početi?“, prvi korak, govorili su, bio je optužiti samoga sebe: optuži samoga sebe. Optuživati sebe same. Koliki su od nas, tijekom dana, u nekom trenutku dana ili tjedna, sposobni sami sebe optužiti u srcu? „Da, ovaj mi je učinio ovo, onaj drugi ono... onaj opet neko divljaštvo...“. Ali ja? Ja činim isto, ili to činim ovako... To je mudrost: naučiti optuživati sebe. Pokušajte to učiniti, bit će to dobro za vas. Za mene je to dobro, kad to uspijem učiniti, ali dobro je, svima će biti dobro.

Neka nam Djevica Marija, koja je promijenila povijest čistoćom svoga srca, pomogne očistiti i naša, nadvladavajući prije svega porok okrivljavanja drugih i kukanja nad svim i svačim.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

s velikom zabrinutošću pratim prilike u Afganistanu i sudjelujem u patnji onih koji oplakuju one koji su izgubili živote u samoubilačkim napadima koji su se dogodili prošlog četvrtka, kao i onih koji traže pomoć i zaštitu. Pokojne povjeravam milosrđu Svemogućega Boga i zahvaljujem onima koji rade na tome da pomognu tom tako izmučenom stanovništvu, posebno ženama i djeci. Molim sve da i dalje pomažu potrebitima i mole se da dijalog i solidarnost dovedu do uspostave mirnog i bratskog suživota i pruže nadu za budućnost te zemlje. U povijesnim trenucima kao što je ovaj ne možemo ostati ravnodušni, povijest Crkve nas tome uči. Kao kršćane ova nas situacija obvezuje. Zato apeliram na sve da intenziviraju svoje molitve te da poste. Molitva i post, molitva i pokora.

Ovo je vrijeme za to. Ozbiljan sam: intenzivirajte molitvu i postite, moleći od Gospoda milosrđe i oprostjenje.

Izražavam svoju blizinu stanovništva venezuelske države Méride, pogođene posljednjih dana poplavama i klizištima. Molim se za stradale i njihove obitelji te za one koji pate zbog te nepogode.

Upućujem srdačan pozdrav članovima Pokreta Laudato si'. Hvala vam na predanom zalaganju za naš zajednički dom, posebno povodom Svjetskog dana molitve za stvoreni svijet i predstojećeg Vremena svega stvorenoga. Vapaj Zemlje i vapaj siromaha postat će sve ozbiljniji i alarmantniji te će zahtijevati odlučne i hitne mjere kako bi se ova kriza pretvorila u priliku.